

2019

Det Autonome Forlag

Originaltekst skrevet af Flower Bomb, findes her:

<https://theanarchistlibrary.org/library/flower-bomb-really-though-not-all-black-people-give-a-fuck-about-white-dreads>

**Seriøst, ikke
alle "sorte"
personer bekymrer
sig en skid om dine
"hvide" dreads**

En kort dagbog om kaos og race-nihilisme

Nihilister Med Attitude.

På trods af at være *biracial*, bliver min hudfarve socialt genkendt som "sort" (eller mørkebrun sammenlignet med nogle). Noget af den musik jeg lytter til bliver fundet i - og stereotypet associeret med - "sort kultur". Kombinationen af de ord jeg har lært at bruge - inspireret af min opvækst i mine omgivelser - bliver stereotypet associeret med at være fra "ghettoen". Racemæssig uro og statsvold følger mig hvor end jeg går.

Når jeg går ind i en butik med mine løstsiddende sorte joggingbukser og sorte hoodie, får det folk til at antage det værste; jeg har en kriminell fortid, som potentielt kunne skabe problemer. Men tjek det her ud; jeg er ikke "sort". Dette samfund tildelte mig denne "sorte" identitet ved fødslen og forventer, med dets sociale pres, at jeg omfavner den. Men jeg nægter. Selve racekonceptet har ingen biologisk eller genetisk validitet. Det er intet mere end en social konstruktion som bruges som et undertrykkelsesredskab.

Kompleksiteten af min individualitet kan ikke repræsenteres af "sort" identitet, ej heller af "sort kultur". Identiteter er fastlåste, generaliserede repræsentationer af folk og er dikteret af sociale normer, forventninger og stereotyper. De er standardiserede af kapitalismen og den industrielle civilisation og antages at være universelle og ikke til at stille spørgsmålstejn ved.

Når jeg går ind i en butik får jeg blikkene, som alle er baseret på en fælles bekymring om at jeg måske stjæler et eller andet lort. Men ærlig talt, så har de nok ret. Det gør jeg måske. Fordi min tildelte identitet er plantet tæt på den sociale bund, hvilket betyder at min adgang til ressourcer er begrænsede. Så illegalisme er den måde hvorpå jeg får adgang til ressourcer uden at tigge om lighed igennem stemmesedlen. Lighed kan ikke eksistere under kapitalismen. Og jeg ska' overleve, så jeg gør hvad jeg ska' gøre. Og det betyder ikke at man skal handle med stoffer og medvirke til en giftig kultur. Handlen og brugen af stoffer er

måske slippe fri af de venstreradikales bannerbærende indespærring, endeløse møder, slagordsråben, og demoer for "retfærdighed".

Frygt er deres våben til at "organisere masserne" og modvirke individuel beslutsomhed. Men det er okay. Jeg har ikke brug for deres masser eller programmer til at vide hvornår eller hvordan jeg skal angribe. Har du? Og har alle de andre "sorte" folk, som føler at de er nød til at tilslutte sig disse venstreorienterede og/eller radikale identitetsbaserede grupper og organisationer, for at forblive loyale overfor "sorthed" som en kulturel identitet?

Den delte erfaring af at være "sort" under kapitalismen begrænser sig kun til identitet. Bare fordi folk deler de samme institutionelle form(er) for undertrykkelse, betyder det ikke automatisk at de deler de samme visioner og målsætninger for hvordan de skal ødelægge dem. Dette er vigtige forskelle som ikke burde forfladiges.

Imens disse grupper fortsætter deres ensformige, sindsbedøvende forsøg på at skabe et nyt system af race essentialisme, indenfor rammerne af det gamle, har nogle af os det sjovt med at smadre alle de undertrykkende systemer. Min anarkisme er en eksistentiel udvidelse af min individualitet, hensides begrænsningerne af de race- og kønsmæssige sociale konstruktioner.

Når de siger "sort og brunt" sammenhold mod racisme og fascisme, har nogle af os længe sagt 'alle mod racisme og fascisme', såvel som mod de fikserede identiteter som får dem [racismen og fascismen] til at fungere. Der hvor kaosset blomstrer med frigørelse og de ubegrænsede muligheder som følger med det, bliver individualiteten en bombe mod kontrol og indespærring.

Imens de kritiserer jer "hvide" folk og råber "klip dine dreads af!", siger jeg: seriøst, ikke alle "sorte" personer bekymrer sig en skid om dine "hvide" dreads. Forbliv ukontrollerbar. Vi ses på gaden når natten bliver belyst af flammer.

en fælde, som er sat op af staten. Så jeg må bare være mere kreativ og beslutsom.

De socialt konstruerede grupper ("sort", "mand") som samfundet identificerer mig som, er nogle som er tildelt mig ved fødslen af et system der drager fordel af identitetskategorier – et system jeg afviser på alle måder. Det er det samme system som konstruerer "sort" som værende underlegen til "hvid", "kvinde" som underlegen til "mand", "dyr" som underlegen til "menneske".

Jeg vil ikke underkende de meget virkelige erfaringer med sexisme og racisme som folk møder, ej heller realiteten af institutionel racisme og sexisme der bringer fattigdom og krig nedover os racialiserede og/eller kønnede som værende "underlegne".

"Hvidt overherredømme", "Mandligt herredømme", og dette kapitalistiske samfund som et hele, skal ødelægges. Og jeg nægter at omfavne nogen som helst af dets splittede identitetsmekanismer som en personlig form for modstand.

I stedet omfavner jeg kriminaliteten mod identitetslovene, såvel som dets identitetsgenskabende agenter, som er ansvarlige for normaliseringen af de rigide identitetsgrænser.

Jeg afviser det venstreorienterede narrativ, at jeg, som en "sort mand", fortjener rettigheder i dette land som er lige med den "hvide mands" rettigheder. "Sort mand" repræsenterer ikke mig, og jeg nægter at blive tilpasset de roller. Jeg ønsker at se dem ødelagte, såvel som den logik der skaber dem. Min eksistens er indbegrebet af en nægtelse af social tilpasning og af det fængsel som udgør identitetsbaseret repræsentation, jeg betragter den umålelige individualitet som den mest oprigtige form for anarki. "Sort mand" identiteten har ikke en skid med mig at gøre.

Behold Dine "Hvide" Dreads. Bliv Ved Med At Fucke Shit Op.

Jeg er ligeglad med dine kulturinspirerede dreads. Og jeg er også ligeglad med "hvide" folks dreads. Jeg har bedre ting at tage mig til end at jagte folk med et par sakse og forsøge at give dem en gratis klipning. Og ens hudfarve er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med nogen særlig kultur, eller nogen kultur overhovedet. Og ærlig talt, fuck kultur. Jeg blev ikke spurgt inden jeg blev tildelt denne "sorte" kultur som jeg antages at blive repræsenteret af. Vil det, at jeg kender mine afrikanske rødder redde mig fra at blive angrebet af bevæbnede "hvide fascistiske" militser? Eller af staten?

Og det lader til at børn ofte bliver tvunget ind i en kultur ved fødslen, af folk som antager at de ved, hvad der er bedst for dem. Dét i sig selv udgør en form for hierarkisk autoritet som også kan brænde op sammen med de socialt tvungne identiteter og tildelte roller.

Ligesom race og køn, er kultur også en social konstruktion, kun opretholdt af dem som er villige til at legitimere den med deres egen underdanighed til den. Og for nogle folk bliver det aldrig tilladt at kende til noget som helst udenfor deres kultur – måske lige bortset fra alle problemerne med andre kulturer. Denne form for nationalisme lader til at være immun overfor kritik fra venstreradikale og fra de fleste anarkister.

"Hvidt overherredømme" og hvid nationalisme bliver bredt kaldt ud [called out] og konfronteret, men siden hvornår blev "sort herredømme" og sort nationalisme acceptabelt? Misforstå mig ikke, "sort herredømme" og "*black power*" bliver ikke bakket op af staten, men kom som et legitimt modsvar til *white power* og "hvidt" overherredømme.

Men at producere flere identitetsbaserede overmagter er kontraproduktivt og reformistisk. "*Black power*" begrænser sig selv til identitetsbaseret *empowerment* uden at konfrontere grundlaget for tildelte identiteter til at starte

tilbage tagen af et liv der aldrig var meningen skulle være mit eget til at starte med.

Så hvis du er "hvid" og læser dette, så har du allerede trodset politiet i dit hoved som fortæller dig, at du aldrig må læse noget kritisk om "sort" frigørelse, identitet generelt, og allianceskab eller kultur. Præcis ligesom da du gik din vej efter at være blevet skældt ud over dine dreads af en "sort" aktivist, og stille mumlede "rend mig i røven". Eller på gaden, da de kaldte dig en "uvelkommen provokatør" for at ville smadre et bankvindue – og så gjorde du det alligevel. Du gør *dig*. De venstreradikale, anarko-venstreradikale inkluderet, vil blive ved med at forsøge at kontrollere alle med politisk korrekt terminologi som ændrer sig hvert år. De vil blive ved med at give dig skyldfølelse over at have "hvid" hud.

De vil udskamme dig når du rejser dig og konfronterer autoriteten af deres studier og akademiske jargon. De vil blive ved med at true dig med *call-out* udsagn, udstødelse, og måske endda fysisk vold så længe du nægter at underkaste dig psykologisk til deres program.

Til den "sorte" læser: ingen kan repræsentere totaliteten af din individualitet. På trods af deres antagelser af dig, så er dit intellekt og dine erfaringer ikke en fikseret størrelse. Din eksistens kan ikke blive defineret som blot en social status på en stige.

Føler du lænkerne som kvæler dine drømme mens du opererer indenfor begrænsningerne af din tildelte identitet? Kan din identitet som en "sort" person nogensinde rigtig befri dig, eller sikrer det dig din plads med en internaliseret følelse af offerskab, som følger med den racialiserede tildeling? Føler du dig tvunget til at overgive dig selv til "*black liberation*" i frygt for at føle dig alene og isoleret? Frygten er legitim. Og den frygt fastholder en i underdanighed.

Dette essay er skrevet i et håb om at inspirere den kriminelle i dig. Hvis du genkender de fængsler som "bevægelseslederne" placerer vores drømme i, så vil du

egne, og som har erfaringer og historier der adskiller sig fra mine. Afviser du samfundsmæssig underdanighed og omfavner du i stedet livet som et dagligt angreb på det kapitalistiske system og alt derimellem? Fedt. Det gør jeg også. Dette er vores bånd, på trods af socialt konstruerede kategorier og tildelte identiteter. Dette er vores affinitet.

4.

Kom Igang Med (Anti) Programmet.

Det nytter ikke at opstille krav. Det er meningsløst at bede magthaverne om at stoppe deres stræben efter kontrol og dominans. Jeg kan ikke bede de venstreorienterede POC [people of color] organisationer, akademikere, og venstreradikale om at stoppe med at opføre sig som om de repræsenterer mig og mine interesser. Jeg har ikke tid til at bruge timer på at forklare dem, at ikke alle folk som de identificerer som "sorte" kan "reddes" af venstreradikal-klubben. Nogle folk vil bare have penge og magten til at bestemme over andre, ligesom enhver "hvid" bankejer eller forretningsdirektør. Jeg kan ikke bønfalde dem om at stoppe med at usynliggøre min eksistens som et individ der agerer ude af trit med deres politiske programmer. Jeg kan ikke tigge de venstreradikale og anarko-venstreradikale om at indse, at deres plan om at "organisere masserne" i sidste ende dræber livskraften i anarkismen – nemlig individualiteten. Jeg kan ikke ændre eller reformere deres system, som de opererer, indefra og forsøge at dominere det politiske terræn.

Jeg er anti-politisk, forstået på den måde at alle programmer som udspringer af politik er dømt til at fejle, fordi de alle har en ting tilfælles – repræsentation. Ingen af disse personer repræsenterer mig, min personlighed, ej heller de anarkistiske handlinger af min individualitet. Jeg er anti-politisk, forstået på den måde, at mine oprørske handlinger ikke udgør en politiseret beskæftigelse adskilt fra mit daglige liv. Anarkisme er ikke min aktivisthobby. Min individualistiske eksistens er en nihilistisk, transformativ

med. Og lad vær' med at lade som om, at de "sortes nationalistiske" tendenser ikke eksisterer indenfor nogle anarkistiske cirkler. Jeg holder øje med alle jer tosseskøre identitetspolitikere som på magtbegærlig vis leger med "hvide" anarkisters skyldfølelse. I har alle sammen fået dem til at kontrollere hinanden – og promovere den venstreorienterede, rettighedsbaserede opfattelse af alle "sorte" som værende ofre.

Jeg gør ikke et forsøg på at spille min tid med at reformere en skid. Jeg gør ikke et forsøg på at omfavne det etableredes forudbestemte identiteter og så forlange rettigheder for dem [identiteterne]. Jeg forlanger intet fra dette system – jeg vil ødelægge alt der giver det dets legitimitet, inklusiv den tildelte identitet som bidrager til opretholdelsen af dets klasseopdeling.

"Sort nationalisme" er ikke en løsning på at eliminere racisme. Det forstærker racisme som et kulturelt og institutionelt system ved at legitimere den "hvide" og "sorte" race- og klassemæssige opdeling. Og hvis vi alle prøver at blive frie, hvorfor så omfavne de samme identiteter der blev skabt for at splitte og adskille os? Og hvordan kan vi være autonome og tage vores liv tilbage, hvis vi stadig hænger fast i de internaliserede offerrollers lænker?

Dem som holder fast i kulturer på et traditionelt grundlag er i en position af magt, som udgør et hierarki mellem dem som omfavner den særegne kultur og dem som nægter. Jeg afviser ikke kun "amerikansk kultur" og alle dens sociale konstruktioner og værdier, men alle kulturer som styrer sindet. Kulturer modarbejder fritænkning og grænseløs udforskning af ens individuelle potentiale i livet. I stedet for at tillade individer at interagere med verden og udvikle meninger, som er skabt igennem deres uafhængige oplevelser, bliver et forudindtaget narrativ omkring livet pålagt dem og fremlagt som "sandheden" af dem som er i en position af manipulerende magt.

For at kunne eksistere afhænger kulturer af underdanigheden af en gruppe folk, som er homogeniseret igennem socialt konstruerede roller og karakteristikker. Jeg finder ikke kun kulturer og deres ønske om kontrol og magt uønsket personligt, men jeg har lært at deres magt sætter anker i sindet hos den underdanige. Dem som enten ikke har modet eller tilgængelig inspiration til at [lære dem at] tænke for dem selv, eller dem som aktivt promoverer kultur og nationalisme tyr altid til manipulationstaktikker, såsom udskamning og at give skyldfølelse til dem som nægter at indordne sig.

Disse kulturbaserede nationalistiske grupper afspejler ikke en universel sandhed eller virkelighed, og de repræsenterer heller ikke alle de folk som de hævder.

Så hey, "hvide" læser, "hvide dreads" er ikke kulturapproprierende. Ingen kultur har monopol på en hårstil. Kultur er en sindstilstand, som kun kan manifestere sig fysisk med rigide essentialistiske grænser som er beskyttede af identitetslovene og af dem som håndhæver dem.

Er dine dreads ude af trit med identitetslovene? Kom identitetspolitiet og sigtede dig for disrespect af essentialistlovene? Afviste du deres selvudnævnte autoritet? Så er du muligvis en kriminel som er værd at kende. I kapitalistisk kontekst; hvis du prøvede at sælge dreaded hår som en modehandelsvare, så er det ikke kulturappropriation. Men du får måske stadig smadret dit vindue for at være en fucking kapitalist. Men bortset fra det med kapitalismen, hvis dine dreadlocks er lugtende, svedige lokker af filtret og /eller pjusket hår, så gå amok med det shit. Sådan er mine dreads også. Fuck konventionelle skønhedsstandarder, kapitalismen, og dem som forsvarer begge dele.

3.

Et Andet Ord For "Hvid Allieret" Er Stadig "Kujon".

Jeg er ligeglad med om du identificerer dig som/kalder dig selv en "hvid allieret" som er "godkendt" af bevægelsen. Men gør du det, så vil jeg antage at: 1. Du er ude af stand til at tænke for dig selv. 2. Du er en kujon. 3. Når vi bliver angrebet og jeg beder dig om at række mig en molotovcocktail så vil du tøve - i frygt for at du vil skade "bevægelsen".

Antaget at du vil stå ved min side på gaden eller et andet sted hvor situationen er anspændt, så vil jeg ikke have at du stiller dig bag mig og spørg mig hvad du skal gøre. Jeg vil ikke være din leder. Lederskab - er det ikke det hierarkiske kompleks som vi kæmper imod i første omgang?

Som min ven, vil vi så hænge ud og have åbne diskussioner eller vil du bruge tiden på at tøve og snuble over dine ord, i et forsøg på at holde din PC [*people of color*] terminologi i skak, i frygt for at fornærme mig? Hvis du siger noget fucked up, er jeg så ikke i stand til at være hensynsfuld overfor dig med tanke på den verden du lever i, og roligt bede dig om at tænke over det du lige sagde? Vil du kontrollere mine andre "hvide" venner med din ekspertise i anti-racisme, i håb om at opnå mit bifald og anerkendelse? Vil du kontrollere [bestemme] grænserne for identitet og blot reducere mig til en "marginaliseret stemme" ude af stand til selv at kæmpe imod det hvide overherredømme? Hvis det forholder sig sådan, så lider du af "hvid skyldfølelse" og er mest af alt en konformist med noget personligt arbejde foran dig.

Jeg vil ikke have hvad såkaldte venstreradikale - og nogle tosseskøre anarkister - kalder "allierede". Jeg vil have medskyldige.

Jeg klarer mig fint alene, men jeg ville nyde det lovløse selskab med dem hvis ideer og strategier ikke altid er mine